

උගත් සමාජයට ඇතුල්වීමට භාෂාව දනුවත්ව ඛාඩා කරනවා නම් එය පංති උච්චතාවට කරන දෙයක්

"කුමරියක පා සලඹ සැලකූ" කියන සිදුව මං හුඟක් සැරයක් අහල තියෙනව. ඒත් ඒකේ තේරුම විපරම් කරල බලන්න මගේ හිත ගියේ නෑ.

ඒකට හේතුව ඒ සිංදුව ලියල තියෙන්නේ හැදිවිච ඉහළ සංස්කෘත සිංහලෙන්. මං දැන් කපා කරන්නෙත්, ලියන්නෙත් එකම සරල සිංහලෙන් හින්දා මට එකපාරටම මේ සිංදුව හිතට ගන්න බෑ.

හැබැයි ටිකක් කල්පනාවෙන් බැලුවොත් තේරුම් ගන්න පුළුවන් බව ඇත්ත. ඒ වුණත් කපා කරන සිංහලෙන් වැඩ කරන පීඩිත නිර්ධන ජනතාවට මේකේ තේරුම එකවරම දැනෙන එකක් නෑ.

දැන් සුවර්ත ගම්පහ මහ ඇදුරුකුමා 'ගී මිණි ආරේ' මාර ලස්සනට මේ සිංදුව ගැන විස්තර කරල දීල තියෙනව.

මේ ධනපති සමාජය අපට අහිමි කරන්නේ කෑම, හිඳුම්, හිටුම් පමණක් නෙවෙයි. කාම රසයත් අපට හිඟන්න වෙලා.

මේ නිසා ඇති වේදනාවන් බොහොමයි. මේ ඇති වන වද වේදනා කලාවට නැංවීම මේ සිංදුවෙන් සිදුවෙලා තියෙනව කියල මහ ඇදුරුකුමා අපට කියල දෙනව.

ඒත් මේ සිංදුවේ සංගීතය, ගායනය ගැන හිත ගියත් එතුමා විස්තර කරන "කාව්‍යමය උත්ති සරණිය" අපට අහිමිවීමත් පංති වෛරයෙම ප්‍රතිඵලයක්ද? මහ ඇදුරුතටම හුරු හැදිවිච සිංහලෙන් ඇර කපා කරන සිංහලෙන් ඔය කියන කවි රසය අපට ලබාදෙන්න බැරිද?

ඇත්ත තමයි කලා රසය නිර්ධනීන්ට ගැලපෙන්න සකස් කරන්න බෑ. නිර්ධන කලාව නැත්නම් ජනතාවගේ කලාව කියන්නේ ජනතාවාදී ධනපති භොරුන්ගේ බොරුවක් කියල අපි දන්නව.

ඒත් නිර්ධනීන්ට කලාවට ප්‍රවේශ වෙන්න තිබෙන ඉඩ භාෂාවෙන් වහන එක හරිද? භාෂාව සරල වුණහම කලාව බාල්දු වෙනවද?

එදා බුදුන් පැහැදිලි කලා තමන්ගේ උතුම් ගැඹුරු දර්ශනය බමුණන් හිර කුඩුවක් කරගෙන ඉන්න සංස්කෘතවලින් දේශනා කරනව වෙනුවට අදාල ජනතාවට තේරෙන ප්‍රාකෘතවලින් දේශනා කරනව කියල.

දර්ශනවාදය සරල සිංහලෙන් නැත්නම් කපා කරන භාෂාවෙන් පැහැදිලි කරන්න බැරිද?

දැන් මේ සිංදුව මුල් කොටස් කපා කරන භාෂාවෙන් ලිවුවොත් මේ වගේ වේවි කියල මට හිතෙනව.

කෙල්ලෙකගේ පයේ ගිහිරි සද්ද වුණා
වැහිල තිබුණු අහෝ පියන් ඇරුණා
ඉලංදාරි දාගලේ හිර කරන් හිටිය
මගේ සාන්තකම කැඩුණා.

උකුළයි, පපුවේ හංසයොයි
අනංගයාගේ වේදිකාවේ දාපු නැටුම
වහගෙන තිබුණ ඇගේ තුනී රෙද්ද
මගේ හිත ඇතුළේ සල්ලලාලයෝ
හුල ඇදල ගලවල දම්මා.

මගේ ඉස්සරහා මැවුනේ
යාමය තුසිතය, දේව ලෝක දෙකයි.

මගේ සිංහල භාෂාව එව්වර හරි මදි. සුනිල් මාධව වගේ කෙනෙකුට මේක මීට වඩා පිළිවෙලකට දමන්න පුළුවන් වේවි.

එතකොට ඒකට තනුවක් දමල සිංදුවක් කෙරුවොත් ඒක පහත් පෙළේ සිංදුවක් වෙනවද? ජෝතිපාල වර්ගයේ සිංදුවක් වෙනවද?

ඔය සමහර විචාරකයෝ කියන කුණුහරුප සිංදුවක් වෙනවද? එහෙම කියන්නේ එක්තරා පංති උවමනාවක් උඩ නේද?

ලිංගිකත්වය සම්බන්ධ කාරණාවක් නැත්නම් ආදරය ගැන කථාවක් සිංහලෙන් කථාබහ කරන කොට සමහරු වල් කථාබහක් කියල ඉවත් වෙනව. විශේෂයෙන්ම කාන්තාවෝ ඉවත් වෙන්න ඉඩ තියෙනව.

ඒත් එම කථාබහම ඉංග්‍රීසියෙන් කළොත් කිසිම අවුලක් නැතිව අදහස් දක්වන්න ඉදිරිපත් වෙනව. මෙතැනදී නම් මේක භාෂාව පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් හැටියට එළියට එනව.

ඉංග්‍රීසි දන්න ඉහළ පැලැන්තියට කලා රසය ගැන කථා කළ හැකි වුණත් එය ඊට වඩා විවෘත වුණොත් වල්පල් සාකච්ඡාවක් වේවි කියල හිතන බවයි පෙනෙන්නේ.

ඇත්ත තමයි කලාව උගත් සමාජයක කථා කළ යුතු දෙයක් වගේම කලා රසයත් උගත යුතු හා පුහුණු විය යුතු දෙයක්. ඒ ගැන විවාදයක් නෙවෙයි මං මතු කරන්නේ.

උගත් සමාජයට ඇතුල්වීමට භාෂාවත් උවමනාවෙන්ම බාධාවක් කරනවා නම් එය පංති උවමනාවන් උඩ කරන දෙයක් බවයි මට කියන්න ඕන වෙලා තියෙන්නේ.

කාට හරි කියන්න පුළුවන් කථා කරන සිංහලෙන් අදහස් විමසා බලන්න ඉඩ තිබුණත් එය වඩාත් ගැඹුරට හා පුළුල්ව විමසා බැලීමට නම් හැදිවිව සංගීතකරුන සිංහලයට යන්නම ඕනෑ කියල.

ඒක ඇත්ත වෙන්න ඕනෑ. වඩා පළල් ශබ්දකෝෂයක් නැතිව විෂයයක් ගැන කරුණු පුළුල් නිමිනයක් කරා ගෙන යන්න බෑ.

ඒත් සාකච්ඡාවට ප්‍රවේශයක්, සරල කථා කරන භාෂාවෙන් කරන්න පුළුවන් වෙන්න ඕනෑ. වැඩිපුර පිරිසකට ඕනෑම විෂයයක් ලං කරල දෙන්න කථා කරන භාෂාවෙන් පුළුවන්.

ඒ නිසා කලාවෙදීත් එයම ඇත්ත විය යුතුයි කියලයි මට හිතෙන්නේ. ඒ නිසා සමහරු කුණුහරුප සිංදු කියල හෙළා දකින සිංදු නැති වුණොත් ඊට වඩා ගැඹුරක් ඇති ප්‍රචීන භාෂාවකින් ලියවුණ සිංදුවලටත් පැවැත්මක් නැති වේවි.

නිකම් මීමැස්සෝ ගොඩක් අස්සේ තමා රජ මැස්සෝ කිහිප දෙනෙක් හරි ඇති වෙන්නේ. මැණික් ගරන අය දන්නව ලාභ මැණික් අස්සෙන්ම තමා වටිනා නිල් මැණික් මතු වෙන්නේ කියලා.